

FELLINGER KÁROLY

Vasgolyó

A pont mozgékony kisgyerek,
aki nem képes egy helyben maradni,
a lába tele horzsolásokkal,
a nemes cél érdekében persze tökéletes,
akár az Isten tenyerén a vonalak,
amiből a cigányasszony jövőt
jósol a született ateistának,
vagyis feldobott kő a pont,
bárhova szaladunk, mindig
a fejünkre esik vissza, így a legjobb,
ha félretesszük magunkat,
s mozdulatlanul áttetszővé osztódunk,
közben meg azt mondjuk,
elszalasztottuk az igazságot,
s a látványnak semmi köze
a szemünkhöz, amivel álmodunk,
amit érezni akarunk.

Névsorolvasás

A gondolatok gondolkodás nélkül
elhagyják a fejemet, összegyűjti,
megszelídíti őket a felejtés,
aki aztán sorra felkeresi a
hozzátartozóimat, hogy még az est
leszállta előtt szállást kapjon, ebben
a pelenkára kész világunkban, de
illúzióját végleg félredobva,
azért, hogy megfogalmazhassam felé
a kérdést, a felejtés is a fejből
indul ki, tolatva, mint az autó
az alattvaló, vaksötét garázsból.

Újrajátszom

Elveszítettél
magadnak,
kedves.

A keret maga
a csupasz test,
a tükör meg
a szem lyukas zsebe.

Anyajegy

Amikor nagyanyám az anyut
hordta, a bal lábát
megharapta egy kóbor kutya,
mire nagyapám vasorrú,
több számmal nagyobb bakancsával
rátaposott a kutya két elülső mancsára,
aki egy életre
megtanulta a leckét.
Amikor megszületett anyu,
senki sem csodálkozott,
hogya bal lábán, a térde alatt,
ott volt a kutya lihegő nyelve,
egy jókora sötétbarna folt.
Amikor azonban nagyanyám
észrevette, hogy lánya tenyerének
mindkét kisujja görbe,
nem tudja kiegyenesíteni,
sími kezdett,
szeretett volna haragudni nagyapámra,
aki évekig hiába kereste a kutyát,
hogya hazahozza a lányának.